

Educația la limită!

„Educația este o activitate socială cu obiectivul de a pregăti oamenii ca element activ al vieții sociale. Cuvântul **educație** derivă din substantivul „educație” care înseamnă creștere, hrănire, cultivare”.

Educația este un tip particular de acțiune umană, o intervenție sau direcționare, o categorie fundamentală a **pedagogiei** (denumirea tradițională pentru disciplina științifică care se ocupă de educație) și **andragogie** (știința formării adulților).

Platon definea educația ca fiind „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”.

Aristotel, în lucrarea sa „Politica”, consideră că „educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”.

Jan Amos Comenius, în lucrarea sa „Didactica magna”, considera ca la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității”, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe”, și implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul „nu poate deveni om decât dacă este educat”.

Educația diferă de la etapă istorică la alta în funcție de condițiile materiale și spirituale ale societății. Educația este un fenomen social, specific uman, care apare o dată cu societatea, dintr-o anumită necesitate proprie acesteia – aceea a dezvoltării omului ca om, ca forță de muncă și ființă socială.

Educația este un proces important în dezvoltarea unei societăți cultivate și elevate.

Educația este un proces gradual de învățare și cultivare a noilor cunoștințe, abilități și valori. Aceasta are rolul de a aduce schimbări pozitive în viața și comportamentul uman, facilitând dezvoltarea unor calități umane și explorarea de noi orizonturi cognitive. Educația înseamnă, de asemenea, să cultivăm valori sociale, învățându-i pe copii și adulți să fie cetățeni activi și eficienți.

Anul acesta, pe 24 ianuarie, Ziua Internațională a Educației stabilită de UNESCO, organizația semnalează importanța combaterii discursului instigator la ură, care “nu e moștenit, ci se învață”. De asemenea, UNESCO subliniază rolul pe care profesorii îl joacă în combaterea acestui fenomen. “Dacă ura începe cu cuvintele, pacea începe cu educația”, scrie organizația. Ziua de 24 ianuarie este Ziua Internațională a Educației, stabilită de UNESCO în 2018. Ziua Internațională a Educației nu trebuie confundată cu cea sărbătorită pe 5 octombrie, Ziua Profesorului.

De ce avem nevoie de educație?

Deoarece educația îmbunătățește șansele de reușită ale unui individ în viață și ajută la combaterea sărăciei. De asemenea, educația are un rol esențial în dezvoltarea unei țări, determinând comportamentul oamenilor, modul de gândire al cetățenilor, dar și calitatea sistemelor politice și sociale ale statului.

Tipuri de educație

Educația este un proces continuu de deprindere a noilor competențe, care poate avea loc în diferite contexte sau formate. De asemenea, educația poate varia în funcție de conținutul transmis. Iată câteva tipuri de educație pe care le putem distinge în timpurile actuale:

Conform contextului în care este transmisă educația, aceasta poate fi: formală, non-formală și informală.

1. Educația formală are loc în incinta școlii, fiind planificată și reglementată de lege. În cazul acestei educații există o intenție în spatele actului educațional, iar după absolvirea diferitelor etape, se eliberează certificate sau diplome.

2. Educația informală implică procesul de educație care nu are loc într-o școală și nu implică metode speciale de învățare. În acest tip de educație nu există o intenție anume. De cele mai deseori, educația informală se întâmplă în sfera socială, un exemplu fiind părinții care își educă copiii acasă.

3. Educația non-formală se desfășoară în afara domeniului formal, deci nu este reglementată de lege, însă este intenționată și organizată. Drept exemple pot servi programele de fitness sau cursurile dezvoltate de unele organizații. Educația non-formală poate fi recunoscută prin intermediul certificatelor, însă acestea nu au valoare profesională.

Cum ne putem implica în educația copiilor?

Pentru asigurarea unei educații eficiente a copiilor este important să ne implicăm activ în procesul lor de învățare, în special în învățământul preșcolar și primar. Astăzi sunt tot mai multe posibilități de susținere a educației copiilor prin activități educative, jocuri interactive, activități online, dar și alte mijloace.

Personal, eu fac parte din „vechea gardă”, adică educația mea formală a fost în epoca de aur, epoca comunistă (1970 -1986, grădinița, școala primară, școala gimnazială, liceul) în care școala chiar avea un rol important în educarea fiecărui tânăr. Am continuat pregătirea mea pentru viață și mai târziu (1999 – 2000, școala postliceală) și momentan sunt studentă în anul I la Facultatea de Arte, secția Pictură din cadrul Universității Dunărea de Jos- Galați, din moment ce în scadențar apar că mă voi putea pensiona la 63 de ani. În opinia mea, constat că în democrația pe care poporul român a câștigat-o cu prețul sângelui multor cetățeni de bună credință, martiri ai neamului, în anul

1989, educația din școlile din România lasă de dorit, chiar dacă a fost adaptată noilor cerințe ale societății.

Așadar, trag un semnal de alarmă ... **„România educată”**, un slogan politic în școala românească ce dintotdeauna a fost apolitică.

Gândește liber!

Prof. Stamate-Ivan Elena

Școala Gimnazială Greci, județul Tulcea